

พระราชบัญญัติ
การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒
เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาด พ.ศ. ๒๕๐๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายตามหมวด ๓

“อุตสาหกรรมภายใน” หมายความว่า อุตสาหกรรมภายในตามหมวด ๔

“สินค้าที่ถูกพิจารณา” หมายความว่า สินค้ารายที่ถูกกล่าวหาว่ามีการทุ่มตลาดหรือได้รับการอุดหนุน

“สินค้าชนิดเดียวกัน” หมายความว่า สินค้าที่มีคุณสมบัติเหมือนกันทุกประการกับสินค้าที่ถูกพิจารณา แต่ในกรณีที่ไม่มีสินค้านี้ดังกล่าวให้หมายความว่าสินค้าที่คล้ายคลึงกันอย่างมากกับสินค้านี้ดังกล่าว

“ขั้นตอนทางการค้า” หมายความว่า ขั้นตอนต่างๆ ในการจำหน่ายสินค้าทอดต่างๆ จนถึงผู้บริโภค

“ส่วนเหลือจากการทุ่มตลาด” หมายความว่า ส่วนที่ราคาส่งออกจากต่างประเทศต่ำกว่ามูลค่าปกติ

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า

(๑) ผู้ผลิตในต่างประเทศ ผู้ส่งออกจากต่างประเทศ ผู้นำเข้าซึ่งสินค้าที่ถูกพิจารณา หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าที่ถูกพิจารณา แล้วแต่กรณี

(๒) รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกซึ่งสินค้าที่ถูกพิจารณา

(๓) ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว หรือ

(๔) บุคคลอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

“อากร” หมายความว่า อากรชั่วคราว อากรตอบโต้การทุ่มตลาด หรืออากรตอบโต้การอุดหนุน แล้วแต่กรณี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมศุลกากร และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการใดๆ เกี่ยวกับการพิจารณาการทุ่มตลาด การพิจารณาการอุดหนุน การพิจารณาความเสียหาย การพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดและการพิจารณาตอบโต้การอุดหนุน การทบทวนมาตรการตอบโต้ รวมทั้งการดำเนินการใดๆ อันเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่สมควร กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งนั้นจะกำหนดให้กรณีหนึ่งกรณีใด อาจกระทำได้โดยออกเป็นประกาศกระทรวงพาณิชย์ก็ได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนให้ค้ำึงถึงประโยชน์ของอุตสาหกรรมภายใน ผู้บริโภค และประโยชน์สาธารณะประกอบกัน

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรจะมีหนังสือขอให้กรมศุลกากรดำเนินการจัดทำทะเบียนการนำเข้าหรือส่งออกสินค้าใดหรือรวบรวมข้อมูลข่าวสารอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับการนำเข้าหรือส่งออกสินค้าใด ในกรณีนี้ให้กรมศุลกากรมีอำนาจกำหนดให้ผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออกแจ้งข้อเท็จจริงใดๆ ตามที่คณะกรรมการร้องขอได้ และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับแก่กรณีนี้

มาตรา ๙ ผู้ซึ่งยื่นคำขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดหรือพิจารณาตอบโต้การอุดหนุน ผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออกจากต่างประเทศอาจขอรายละเอียดที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ใช้เป็นฐานในการกำหนดมาตรการชั่วคราว การกำหนดอากร หรือการทบทวนอากรได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

คำขอตามวรรคหนึ่งจะยื่นเมื่อพ้นหนึ่งเดือนนับแต่วันที่มีการกำหนดมาตรการชั่วคราวหรือการกำหนดอากรไม่ได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ผู้ใดอาจมีคำขอให้พิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาด พิจารณาตอบโต้การอุดหนุน ให้ทำความตกลง การขอให้ทบทวนมาตรการต่างๆ ตลอดจนการขอข้อมูลข่าวสารใดนั้น ให้กระทรวงพาณิชย์มีอำนาจออกประกาศกำหนดให้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายได้ตามความเหมาะสมแก่ภาระในการดำเนินงานดังกล่าว

มาตรา ๑๑ การคืนอากรหรือหลักประกันการชำระอากรตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒ การทุ่มตลาด

มาตรา ๑๒ การทุ่มตลาดที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในเป็นการกระทำอันมิชอบที่อาจตอบโต้ได้

มาตรา ๑๓ การทุ่มตลาดตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ การส่งสินค้าเข้ามาในประเทศไทยเพื่อประโยชน์ในทางพาณิชย์ โดยมีราคาส่งออกที่ต่ำกว่ามูลค่าปกติของสินค้านั้น

มาตรา ๑๔ ราคาส่งออก ได้แก่ ราคาส่งออกจากประเทศผู้ส่งออกมายังประเทศไทยตามที่ได้ชำระหรือควรจะมีการชำระกันจริง

ในกรณีที่ไม่มีปรากฏราคาส่งออกหรือราคาส่งออกนั้นไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากการร่วมมือกันหรือจัดให้มีการชดเชยประโยชน์กันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องให้คำนวณหาราคาส่งออกจากราคาสินค้านั้นที่ได้จำหน่ายต่อไปทอดแรกยังผู้ซื้ออิสระ แต่ในกรณีที่สินค้านั้นไม่มีการจำหน่ายต่อไปยังผู้ซื้ออิสระหรือไม่ได้จำหน่ายต่อไปตามสภาพสินค้าที่เป็นอยู่ในขณะนำเข้า ให้คำนวณราคาส่งออกตามหลักเกณฑ์อย่างหนึ่งอย่างใดที่เหมาะสมแก่กรณีดังกล่าว

ในกรณีตามวรรคสอง การคำนวณหาราคาส่งออกให้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระต่างๆ ตลอดจนภาษีอากร และกำไรที่ได้รับอันเกิดขึ้นระหว่างการนำเข้าและการจำหน่ายต่อไปอีกด้วย

มาตรา ๑๕ มูลค่าปกติ ได้แก่ ราคาที่ผู้ซื้ออิสระในประเทศ ผู้ส่งออกได้ชำระหรือควรจะมีการชำระกันจริงในทางการค้าปกติสำหรับสินค้านั้นที่ขายเพื่อการบริโภคภายในประเทศนั้นโดยพิจารณาจากการขายสินค้านั้นในปริมาณใดปริมาณหนึ่งที่เหมาะสมซึ่งไม่น้อยกว่าร้อยละห้าของปริมาณสินค้านั้นที่ส่งออกจากประเทศผู้ส่งออกมายังประเทศไทย แต่จะนำปริมาณการขายที่ต่ำกว่านั้นมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาก็ได้ ถ้ามีเหตุอันรับฟังได้ว่าราคาขายที่พิจารณาจากปริมาณสินค้านั้นเป็นราคาในตลาดประเทศผู้ส่งออก

ในกรณีที่ไม่มีปรากฏราคาตามวรรคหนึ่งหรือราคานั้นไม่น่าเชื่อถือเนื่องจากการร่วมมือกันหรือจัดให้มีการชดเชยประโยชน์กันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือตลาดในประเทศผู้ส่งออกมีลักษณะเฉพาะทำให้ไม่อาจหาราคาที่เปรียบเทียบกันได้โดยเหมาะสม ให้พิจารณาหามูลค่าปกติจากราคาต่อไปนี้

(๑) ราคาส่งออกในทางการค้าปกติของสินค้านั้นที่ส่งออกจากประเทศผู้ส่งออกไปยังประเทศที่สามที่เหมาะสม ถ้ามีเหตุอันรับฟังได้ว่าราคานั้นแสดงถึงราคาในตลาดประเทศผู้ส่งออก หรือ

(๒) ราคาที่คำนวณจากต้นทุนการผลิตในประเทศแหล่งกำเนิดรวมกับจำนวนที่เหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขาย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตลอดจนกำไรต่างๆ ที่เกิดขึ้น

ในกรณีที่ราคาตามวรรคหนึ่งหรือราคาตามวรรคสอง (๑) ต่ำกว่าต้นทุนการผลิตรวมกับค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขาย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ เมื่อได้พิจารณาการขายสินค้าดังกล่าวในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่สมควร โดยมีปริมาณการขายที่มากพอแล้ว ถ้าปรากฏว่าราคานั้นจะไม่สามารถทำให้ต้นทุนได้ภายในเวลาที่เหมาะสม จะถือว่าราคานั้นเป็นราคาในทางการค้าปกติที่จะนำมาพิจารณาหามูลค่าปกติไม่ได้เว้นแต่ราคานั้นสูงกว่าต้นทุนการผลิตแล้วเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักต่อหน่วยที่ปรากฏในการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศผู้ส่งออกไม่ใช่กลไกตลาดการหามูลค่าปกติตามมาตรา ๑๕ ให้พิจารณาเทียบเคียงจากข้อมูลราคาที่เป็นอยู่ในประเทศที่สามซึ่งมีระบบเศรษฐกิจที่ใช้กลไกตลาดและเหมาะสมแก่การเปรียบเทียบ แต่ถ้าหาประเทศที่สามที่เหมาะสมไม่ได้ ให้พิจารณาจากราคาของสินค้าชนิดเดียวกันที่จำหน่ายในประเทศไทยหรือจากพื้นฐานอื่นใดตามที่เหมาะสมแก่กรณี

มาตรา ๑๗ ในกรณีเป็นการนำสินค้าเข้ามาในประเทศไทยโดยการส่งออกจากประเทศอื่นซึ่งมิใช่ประเทศแหล่งกำเนิด ให้ใช้ข้อมูลราคาที่เป็นอยู่ในประเทศผู้ส่งออกล้วนเป็นเกณฑ์ในการหามูลค่าปกติตามมาตรา ๑๕ แต่ถ้ามีเหตุอันควรจะใช้ราคาในประเทศแหล่งกำเนิดเป็นเกณฑ์ในการหามูลค่าปกติก็ได้โดยเฉพาะในกรณีที่สินค้านั้นเป็นเพียงการขนถ่ายผ่านประเทศผู้ส่งออก หรือสินค้านั้นไม่มีการผลิตในประเทศผู้ส่งออก หรือไม่มีราคาที่จะเปรียบเทียบกันได้ในประเทศผู้ส่งออก

มาตรา ๑๘ การพิจารณาหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดให้มีการเปรียบเทียบอย่างเป็นธรรมและให้กระทำที่ขั้นตอนทางการค้าเดียวกันและในเวลาเดียวกัน โดยคำนึงถึงบรรดาข้อแตกต่างที่มีผลกระทบต่อการเปรียบเทียบราคาประกอบด้วย ในกรณีที่ราคาส่งออกและมูลค่าปกติมิได้อยู่บนขั้นตอนทางการค้าเดียวกันหรือเวลาเดียวกัน ให้มีการปรับลดองค์ประกอบต่างๆ ที่แตกต่างกันอันมีผลกระทบต่อการเปรียบเทียบราคาออกด้วย

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง วิธีการหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดต่อหน่วยให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะมีเหตุสมควรที่จะใช้วิธีการอื่น

(๑) เปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติถเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักกับราคาส่งออกถเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

(๒) เปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติกับราคาส่งออกของธุรกรรมแต่ละรายโดยเฉลี่ยหรือ

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าราคาส่งออกมายังตลาดภายในประเทศมีความแตกต่างกันในสาระสำคัญระหว่างผู้ซื้อต่างคนกัน ภูมิภาคที่ส่งออก หรือระยะเวลาที่ส่งออก และวิธีการตาม (๑) หรือ (๒) ไม่อาจแสดงสภาพแท้จริงของการทุ่มตลาดได้ ให้เปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักกับราคาส่งออกของธุรกรรมแต่ละรายโดยเฉลี่ย

ในการหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนดก็ได้

หมวด ๓

ความเสียหาย

มาตรา ๑๕ ถ้าบทบัญญัติใดมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น ความเสียหายตามพระราชบัญญัตินี้หมายความว่า

- (๑) ความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน
- (๒) ความเสียหายอย่างสำคัญที่อาจเกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หรือ
- (๓) อุปสรรคสำคัญต่อการก่อตั้งหรือการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใน

มาตรา ๒๐ การพิจารณาว่ามีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา ๑๕ (๑) ต้องมีพยานหลักฐานโดยตรงสนับสนุนเกี่ยวกับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ปริมาณของสินค้าทุ่มตลาดและผลของการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ และ

- (๒) ผลกระทบของการทุ่มตลาดนั้นที่มีต่ออุตสาหกรรมภายใน

ในกรณีที่มีการทุ่มตลาดสินค้าใดจากประเทศผู้ส่งออกมากกว่าหนึ่งประเทศอยู่ระหว่างการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดพร้อมกัน ถ้าปรากฏว่าส่วนเหลือการทุ่มตลาดและปริมาณการนำเข้าจากแต่ละประเทศดังกล่าวมีจำนวนมากกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำตามมาตรา ๒๘ การพิจารณาความเสียหายตามมาตรา ๑๕ (๑) จะประเมินผลของการนำเข้าจากแต่ละประเทศดังกล่าวรวมกันก็ได้ ถ้ากรณีมีความเหมาะสมต่อสภาพการแข่งขันในระหว่างสินค้าทุ่มตลาดด้วยกันและในระหว่างสินค้าทุ่มตลาดกับสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ

มาตรา ๒๑ ในการพิจารณาความเสียหายตามมาตรา ๑๕ (๑) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าทุ่มตลาดกับความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน จะต้องพิจารณาจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดโดยนอกจากผลจากสินค้าทุ่มตลาดแล้วจะต้องพิจารณาผลจากปัจจัยต่างๆ ที่ปรากฏ

ว่าก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในในเวลาเดียวกันประกอบด้วย ปัจจัยดังกล่าวให้รวมถึงปริมาณและราคาของสินค้านำเข้าที่มีได้ขายในราคาที่มีการท่วมตลาด การที่อุปสงค์ลดลง การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภค การผูกขาดตัดตอนทางการค้า การแข่งขันระหว่างผู้ผลิตในต่างประเทศและผู้ผลิตภายในประเทศ การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ประสิทธิภาพในการส่งออกและความสามารถในการผลิต

มาตรา ๒๒ การพิจารณาว่ามีความเสียหายอย่างสำคัญที่อาจเกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา ๑๙ (๒) ต้องมีข้อเท็จจริงสนับสนุนอันมิใช่เป็นเพียงการกล่าวอ้าง หรือการคาดการณ์ หรือความเป็นไปได้ที่ไกลเกินเหตุ โดยจากเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เห็นได้ว่าการท่วมตลาดนั้นอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างเห็นได้ชัดและใกล้จะเกิดขึ้น หรือมีแนวโน้มว่าอาจมีสินค้าท่วมตลาดเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างสำคัญได้ถ้าไม่ดำเนินการป้องกันเสียก่อนในการนี้อาจพิจารณาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

(๑) อัตราเพิ่มขึ้นที่เห็นได้ชัดของสินค้าท่วมตลาดอันแสดงให้เห็นความเป็นไปได้ว่าอาจมีการนำเข้าสินค้าดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างมาก

(๒) ชีตความสามารถของผู้ส่งออกได้เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและระบายสินค้าได้อย่างอิสระอันแสดงให้เห็นความเป็นไปได้ว่าอาจมีการนำเข้าสินค้าดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการมีอยู่ของตลาดส่งออกอื่นที่อาจรองรับสินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นประกอบด้วย

(๓) ความชัดเจนของผลของราคาสินค้าท่วมตลาดที่เป็นการกดหรือลดราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในและแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้านั้น

(๔) ปริมาณคงเหลือของสินค้าท่วมตลาด

มาตรา ๒๓ การพิจารณาว่ามีอุปสรรคล่าช้าอย่างสำคัญต่อการก่อตั้งหรือการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในตามมาตรา ๑๙ (๓) ต้องมีข้อเท็จจริงที่ทำให้คาดหมายได้ว่าจะทำให้เกิดความล่าช้าอย่างสำคัญซึ่งรวมถึงความเป็นไปได้หรือระยะเวลาในการก่อตั้งหรือการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในด้วย

หมวด ๔ อุตสาหกรรมภายใน

มาตรา ๒๔ อุตสาหกรรมภายในตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศที่มีผลผลิตรวมกันได้เกินกึ่งหนึ่งของปริมาณการผลิตรวมภายในประเทศของสินค้าชนิดนั้นเว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันรายใดเป็นผู้นำเข้าสินค้าทุ้มตลาด หรือมีความเกี่ยวข้องกับผู้นำเข้าสินค้าทุ้มตลาดหรือผู้ส่งออกสินค้าทุ้มตลาดจากต่างประเทศในกรณีเช่นนี้ จะไม่ถือว่าผู้ผลิตดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมภายในก็ได้

(๒) ถ้าในอาณาเขตของประเทศได้มีการแบ่งตลาดของสินค้าชนิดเดียวกันเป็นตลาดมากกว่าหนึ่งตลาดขึ้นไป จะถือว่าผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันในแต่ละตลาดเป็นอุตสาหกรรมภายในแยกต่างหากจากกันก็ได้ ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันของตลาดหนึ่งขายสินค้าของตนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในตลาดนั้น และผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันรายอื่นภายในประเทศมิได้ส่งสินค้าไปยังตลาดนั้นมากพอควรแก่ความต้องการของตลาดดังกล่าว

ให้ถือว่าผู้ผลิตมีความเกี่ยวข้องกับผู้นำเข้าสินค้าทุ้มตลาดหรือผู้ส่งออกสินค้าทุ้มตลาดจากต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง (๑) ถ้าปรากฏว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถควบคุมอีกฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายถูกควบคุมโดยบุคคลที่สาม หรือทั้งสองฝ่ายร่วมกันควบคุมบุคคลที่สาม ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยมีเหตุให้เชื่อหรือสงสัยได้ว่าผลจากการเกี่ยวข้องกันจะเป็นเหตุให้ผู้ผลิตรายนั้นมีพฤติกรรมแตกต่างจากผู้ผลิตรายอื่นที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันเช่นว่านั้น ในการนี้ให้ถือว่าฝ่ายหนึ่งควบคุมอีกฝ่ายหนึ่งได้ถ้าฝ่ายแรกอยู่ในฐานะทางกฎหมายหรือทางปฏิบัติที่จะยับยั้งหรือสั่งการฝ่ายหลังได้

ในกรณีที่มีการแบ่งตลาดตามวรรคหนึ่ง (๒) ความเสียหายให้พิจารณาจากผลที่เกิดขึ้นเฉพาะในตลาดนั้น แม้ว่าส่วนใหญ่ของอุตสาหกรรมภายในประเทศจะไม่เสียหายก็ตามและให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ้มตลาดสำหรับสินค้าทุ้มตลาดที่ส่งมาเพื่อการบริโภคเฉพาะในตลาดนั้นได้ แต่ถ้าปรากฏในทางปฏิบัติว่าการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ้มตลาดเฉพาะสินค้าทุ้มตลาดที่ส่งมาเพื่อการบริโภคในตลาดนั้นไม่อาจปฏิบัติได้ หรือเมื่อผู้ส่งออกสินค้าทุ้มตลาดไม่มีข้อเสนอทำความตกลงที่เหมาะสมภายในเวลาอันควรตามมาตรา ๔๔ จะเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ้มตลาดจากสินค้าทุ้มตลาดทั้งหมดที่ส่งเข้ามาในประเทศไทยก็ได้

หมวด ๕ การพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาด

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

มาตรา ๒๕ การพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดนอกจากที่ได้บัญญัติไว้ตามหมวดนี้แล้ว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ข้อมูลข่าวสารใดเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องปกปิดโดยสาระและเนื้อหา หรือ ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารนั้นขอให้ปกปิด การพิจารณาจะต้องไม่กระทำการใดให้เป็นการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารนั้น

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารขอให้ปกปิดนั้น การเปิดเผยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้นั้นก่อน และในการพิจารณาจะต้องขอให้ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารจัดทำย่อสรุปที่สามารถเปิดเผยได้เพื่อประกอบการพิจารณา ถ้าผู้ให้ข้อมูลข่าวสารนั้นไม่จัดทำย่อสรุปดังกล่าว และไม่แจ้งความยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ห้ามภายในเวลาที่กำหนด ในการนี้จะไม่รับฟัง ข้อมูลข่าวสารนั้นประกอบการพิจารณาก็ได้

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้มีส่วนได้เสียผู้ใดปฏิเสธที่จะนำพยานหลักฐานมาแสดงหรือไม่นำพยานหลักฐานดังกล่าวมาแสดงภายในเวลาตามที่กำหนด หรือไม่ให้ความร่วมมือเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน หรือขัดขวางกระบวนการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดการพิจารณาจะรับฟัง เพียงข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่หรืออาจรับฟังไปในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้นั้นก็ได้

มาตรา ๒๘ การพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดให้เป็นอันยุติ หากปรากฏว่าส่วนเหลือม การทุ่มตลาดมีจำนวนน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือมีปริมาณการนำเข้าสินค้า ทุ่มตลาดน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ในการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาด กรมการค้าต่างประเทศหรือ คณะกรรมการ แล้วแต่กรณี จะดำเนินการเพื่อให้มีการตรวจสอบความเป็นจริงของข้อกล่าวอ้างหรือ พยานหลักฐานอันเกี่ยวกับการพิจารณาก็ได้

การตรวจสอบความเป็นจริงนั้นจะกระทำในขั้นตอนใดของกระบวนการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดและจะกระทำในประเทศไทย ประเทศผู้ส่งออก หรือประเทศที่เกี่ยวข้องก็ได้

มาตรา ๓๐ ก่อนที่จะประกาศคำวินิจฉัยขั้นที่สุดของคณะกรรมการเกี่ยวกับผลการไต่สวนการทุ้มตลาดและความเสียหาย ให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบถึงข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาวินิจฉัย เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียมีโอกาสนำข้อโต้แย้งในการป้องกันผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียเหล่านั้น ทั้งนี้ ต้องให้ระยะเวลาอันควรสำหรับการยื่นข้อโต้แย้งดังกล่าว

มาตรา ๓๑ เมื่อมีการประกาศไต่สวนการทุ้มตลาดและความเสียหายตามมาตรา ๓๕ แล้ว หากพฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นขั้นที่สุดอาจต้องมีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ้มตลาดตั้งแต่วันที่ขึ้นใช้บังคับมาตรการชั่วคราว คณะกรรมการอาจขอให้กรมศุลกากรเรียกหลักประกันอากรตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับสินค้าที่ถูกพิจารณาที่นำเข้ามาตามระยะเวลาที่กำหนดได้ ในการนี้ ให้กรมศุลกากรมีอำนาจเรียกหลักประกันตามจำนวนที่คณะกรรมการมีคำขอ

ส่วนที่ ๒

การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา

มาตรา ๓๒ ให้เริ่มดำเนินกระบวนการพิจารณาตอบโต้การทุ้มตลาด เมื่อมีคำขอของกรรมการค้าต่างประเทศหรือของบุคคลหรือคณะบุคคลตามมาตรา ๓๓

มาตรา ๓๓ บุคคลหรือคณะบุคคลอาจเสนอตนทำการแทนอุตสาหกรรมภายใน เพื่อขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาตอบโต้การทุ้มตลาดได้ โดยยื่นคำขอต่อกรรมการค้าต่างประเทศ

คำขอตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศ ซึ่งมีการผลิตรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของปริมาณการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันของผู้ที่ได้แสดงความเห็น ทั้งส่วนที่สนับสนุนและส่วนที่คัดค้านรวมกัน โดยปริมาณการผลิตของฝ่ายสนับสนุนนั้นต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของปริมาณการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมดในประเทศ

การยื่นคำขอให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ ถ้าคำขอตามมาตรา ๓๓ มีรายละเอียดหรือหลักฐานไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง ให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการให้ครบถ้วนหรือถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

เมื่อคำขอมีรายละเอียดและพยานหลักฐานครบถ้วนและถูกต้องแล้ว ให้กรรมการค้าต่างประเทศเสนอคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

มาตรา ๓๕ เมื่อคณะกรรมการได้รับคำขอตามมาตรา ๓๒ แล้ว ให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องทราบถึงการมีคำขอดังกล่าว

มาตรา ๓๖ ผู้ยื่นคำขออาจถอนคำขอได้ แต่ถ้าได้มีการประกาศได้ส่วนการทุ่มตลาดและความเสียหายตามมาตรา ๓๕ แล้ว คณะกรรมการจะยุติการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดหรือดำเนินการพิจารณาต่อไปก็ได้

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยว่าคำขอมีมูลเกี่ยวกับการทุ่มตลาดและความเสียหาย ให้กรรมการค้าต่างประเทศดำเนินการไต่สวนต่อไปโดยไม่ชักช้า

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยว่าคำขอนั้นไม่มีมูลเกี่ยวกับการทุ่มตลาดหรือความเสียหาย ให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๘ ถ้ารัฐบาลของประเทศใดร้องเรียนว่าสินค้าทุ่มตลาดจากประเทศอื่นที่นำเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในของประเทศนั้น และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยเห็นสมควรให้ดำเนินการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดตามที่ถูกร้องเรียนนั้น ให้กรรมการค้าต่างประเทศดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อไป โดยให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลมได้ แต่การพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์การการค้าโลกก่อน

เมื่อกรรมการค้าต่างประเทศเห็นสมควร หรือเมื่ออุตสาหกรรมภายในร้องเรียนว่ามีการนำสินค้าจากประเทศอื่นเข้าไปทุ่มตลาดในอีกประเทศหนึ่งและก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในและกรรมการค้าต่างประเทศเห็นว่าคำร้องดังกล่าวมีมูล ให้กรรมการค้าต่างประเทศดำเนินการร้องขอให้ทางการประเทศนั้นดำเนินการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๓

การไต่สวนการทุ่มตลาดและความเสียหาย

มาตรา ๓๙ ในการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาด ให้กรรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนประเด็นการทุ่มตลาดและความเสียหาย เริ่มต้นโดยการออกประกาศไต่สวนการทุ่มตลาดและความเสียหายในราชกิจจานุเบกษา และลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามที่เห็นสมควร

ประกาศไต่สวนการท่มตลาดและความเสียหายต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระบุสินค้า
- (๒) ประเทศผู้ส่งออกและประเทศที่เกี่ยวข้อง
- (๓) ข้อเท็จจริงโดยสังเขป
- (๔) การขอรับข้อมูลข่าวสารอันเป็นรายละเอียดตลอดจนค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ระยะเวลาให้ผู้มีส่วนได้เสียเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเป็นหนังสือ
- (๖) กำหนดเวลาให้ผู้มีส่วนได้เสียแจ้งความจำนงขอแถลงการณ์ด้วยวาจา

ประกอบการไต่สวนการท่มตลาดและความเสียหาย

ให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งประกาศไต่สวนการท่มตลาดและความเสียหายให้ผู้ยื่นคำขอทราบและในกรณีที่ทราบที่อยู่ของผู้ส่งออกจากต่างประเทศ ผู้นำเข้าหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว ให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งเป็นหนังสือให้บุคคลเหล่านั้นทราบประกาศนั้นด้วย

มาตรา ๔๐ เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนการท่มตลาดและความเสียหายเสร็จแล้วให้กรรมการค้าต่างประเทศสรุปผลการไต่สวนและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ส่วนที่ ๔

มาตรการชั่วคราว

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นว่ามีการท่มตลาดและความเสียหายถ่วงขณะนั้นปรากฏว่ามีความจำเป็นต้องป้องกันความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน คณะกรรมการอาจใช้มาตรการชั่วคราวโดยประกาศเรียกเก็บอากรชั่วคราวหรือหลักประกันการชำระอากรชั่วคราวดังกล่าวได้

อากรชั่วคราวที่เรียกเก็บตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่สูงกว่าส่วนเหลือของการท่มตลาดที่ประเมินขณะที่มีคำวินิจฉัยเบื้องต้น

ในกรณีมีการใช้มาตรการชั่วคราว ให้นำบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิศัตตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรชั่วคราวเสมือนอากรดังกล่าวเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น และอากรชั่วคราวที่เก็บได้รวมทั้งเงินที่บังคับจากหลักประกันการชำระอากรนั้น ให้เก็บรักษาไว้เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ จนกว่าจะสิ้นเหตุที่จะต้องปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว

มาตรา ๔๒ มาตรการชั่วคราวจะนำมาใช้ก่อนหกสิบวันนับแต่วันประกาศได้สวนการทุ่มตลาดและความเสียหายไม่ได้

มาตรการชั่วคราวต้องใช้ตามระยะเวลาที่จำเป็นและตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีปกติจะกำหนดให้เกินสี่เดือนไม่ได้

(๒) ถ้ามีคำขอของผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่มีสัดส่วนมากพอสมควร คณะกรรมการจะประกาศขยายเวลาเกินอากรชั่วคราวเกินกว่าสี่เดือนแต่ไม่เกินหกเดือนก็ได้

(๓) ในกรณีมีการพิจารณาประเด็นว่าถ้าเรียกเก็บอากรต่ำกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดจะเพียงพอต่อการขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ คณะกรรมการจะประกาศขยายเวลาการเก็บอากรชั่วคราวกรณีตาม (๑) เกินกว่าสี่เดือนแต่ไม่เกินหกเดือนหรือกรณีตาม (๒) เกินกว่าหกเดือนแต่ไม่เกินเก้าเดือนก็ได้

ส่วนที่ ๕

ความตกลงเพื่อระงับการทุ่มตลาด

มาตรา ๔๓ การพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดอาจยุติลงสำหรับผู้ส่งออกจากต่างประเทศรายหนึ่งรายใดโดยไม่มีการใช้มาตรการชั่วคราว หรือไม่เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ถ้าสามารถทำความตกลงกันได้ระหว่างผู้ส่งออกรายนั้นกับกรมการค้าต่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงราคาหรือระงับการส่งออกสินค้าในราคาทุ่มตลาด

กรมการค้าต่างประเทศจะทำความตกลงได้ต่อเมื่อกรณีเป็นที่พอใจว่าความตกลงนั้นจะจัดผลเสียหายจากการทุ่มตลาดได้ แต่ความตกลงดังกล่าวจะกำหนดให้มีการเพิ่มราคาสูงกว่าที่จำเป็นเพื่อขจัดส่วนเหลือของการทุ่มตลาดไม่ได้

ความตกลงจะมีผลใช้บังคับได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว

มาตรา ๔๔ การทำความตกลงจะกระทำได้ภายหลังที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นแล้ว

ความตกลงนั้น ผู้ส่งออกจากต่างประเทศจะเป็นฝ่ายเสนอหรือกรมการค้าต่างประเทศจะเป็นฝ่ายเสนอก็ได้

กรรมการค้าต่างประเทศจะไม่ยอมรับข้อเสนอทำความตกลงของผู้ส่งออกจากต่างประเทศเพราะเหตุผลในทางนโยบายหรือเหตุผลใดๆ ก็ได้ และถ้าเป็นกรณีที่สามารถแจ้งเหตุผลให้ได้ ก็ให้แจ้งให้ผู้ส่งออกจากต่างประเทศทราบด้วย

มาตรา ๔๕ การที่ผู้ส่งออกจากต่างประเทศผู้ใดไม่เสนอทำความตกลงหรือไม่ยอมรับข้อเสนอทำความตกลงของกรรมการค้าต่างประเทศ จะต้องไม่นำเหตุนี้มาพิจารณาไปในทางเสียประโยชน์ต่อผู้นั้น

มาตรา ๔๖ ผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่ทำความตกลงกับกรรมการค้าต่างประเทศ ต้องให้ข้อมูลข่าวสารตามระยะเวลาที่กำหนด และต้องยอมให้กรรมการค้าต่างประเทศตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ถ้ามีการฝ่าฝืนความตกลงก็อาจใช้ข้อมูลเท่าที่มีอยู่ในการกำหนดมาตรการชั่วคราวและดำเนินกระบวนการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดต่อไปได้

มาตรา ๔๗ แม้ได้มีการทำความตกลงกันแล้ว คณะกรรมการจะดำเนินการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดต่อไปก็ได้ ถ้าผู้ส่งออกจากต่างประเทศประสงค์เช่นนั้นในการทำความตกลงหรือเป็นกรณีที่ทำความตกลงกับผู้ส่งออกจากต่างประเทศได้เพียงบางราย หรือเมื่อมีการฝ่าฝืนความตกลง หรือคณะกรรมการเห็นสมควรเพราะเหตุอื่น

ในกรณีตามวรรคหนึ่งเมื่อสิ้นสุดการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาด ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่า

(๑) ไม่มีการทุ่มตลาดหรือไม่มีความเสียหาย ก็ให้ยุติการดำเนินการตามความตกลงนั้น แต่ถ้าปรากฏในขณะนั้นว่ากรณีน่าจะมีการทุ่มตลาดหรือมีความเสียหายเกิดขึ้นถ้าได้มีการดำเนินการตามความตกลงนั้น คณะกรรมการจะวินิจฉัยให้ดำเนินการตามความตกลงนั้นต่อไปตามระยะเวลาที่สมควรก็ได้

(๒) มีการทุ่มตลาดและมีความเสียหาย ก็ให้ดำเนินการตามความตกลงนั้นต่อไป

(๓) มีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายเนื่องจากการฝ่าฝืนความตกลงคณะกรรมการอาจวินิจฉัยให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตั้งแต่วันที่ประกาศใช้บังคับมาตรการชั่วคราวไม่เกินเก้าสิบวันก็ได้ แต่จะใช้กับสินค้าทุ่มตลาดที่นำเข้าก่อนมีการฝ่าฝืนความตกลงนั้นไม่ได้

มาตรา ๔๘ ให้นำบทบัญญัติแห่งหมวด ๘ มาใช้บังคับกับความตกลงเพื่อระงับการทุ่มตลาดโดยอนุโลม

หมวด ๖ อากรตอบโต้การทุ่มตลาด

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าให้มีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด อัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดนั้นให้กำหนดได้เพียงเพื่อขจัดความเสียหายและจะเกินกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดมิได้

อากรตอบโต้การทุ่มตลาดต้องกำหนดให้เหมาะสมกับผู้ส่งออกจากต่างประเทศแต่ละรายที่ทุ่มตลาดโดยไม่เลือกปฏิบัติ เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามความตกลงเพื่อระงับการทุ่มตลาดตามส่วนที่ ๕ ของหมวด ๕

ในกรณีที่มีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจากสินค้าใดให้นำบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับกับการเรียกเก็บอากรดังกล่าวเสมือนอากรนั้นเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น และอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่เก็บได้ให้เก็บรักษาไว้เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๕๘ จนกว่าจะสิ้นสุดเหตุที่จะต้องปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่หาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม อากรตอบโต้การทุ่มตลาดให้กำหนดให้เหมาะสมกับผู้ได้รับการสุ่มเป็นตัวอย่างแต่ละราย สำหรับผู้ที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นตัวอย่างให้กำหนดอัตราไว้ไม่เกินอัตราถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของส่วนเหลือของการทุ่มตลาด แต่ถ้าผู้อยู่ในบังคับของอัตราอากรดังกล่าวผู้ใดได้ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตนโดยครบถ้วนถูกต้องภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการกำหนดอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดให้เหมาะสมสำหรับผู้นั้นเว้นแต่การกำหนดอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดสำหรับแต่ละรายจะเป็นภาระเกินสมควรและอาจทำให้การไต่สวนไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ เนื่องจากมีผู้ได้ให้ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นจำนวนมาก จะกำหนดอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดไม่เกินอัตราถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่มีความเสียหายตามมาตรา ๑๕ (๑) หรือมีความเสียหายตามมาตรา ๑๕ (๒) ซึ่งถ้ามิได้มีการใช้มาตรการชั่วคราวมาก่อนน่าจะทำให้เกิดความเสียหายตามมาตรา ๑๕ (๑) ได้ คณะกรรมการจะกำหนดให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตั้งแต่มีการใช้มาตรการชั่วคราวก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

ถ้าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่งมีอัตราสูงกว่าอากรชั่วคราวส่วนต่างที่เกิดขึ้นนั้นจะเรียกเก็บมิได้ แต่ถ้าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดมีอัตราต่ำกว่าอากรชั่วคราวก็ให้คืนผลต่างของอากรส่วนที่เกินให้ด้วย

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่มีความเสียหายตามมาตรา ๑๕ (๒) หรือ (๓) คณะกรรมการอาจกำหนดให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้ตั้งแต่วันที่ที่มีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่ามีความเสียหายตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แล้วแต่กรณี และอากรที่เรียกเก็บหรือหลักประกันต่างๆ ที่ได้บังคับใช้ตามมาตรการชั่วคราวให้คืนโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าไม่มีการทุ่มตลาดหรือไม่มีความเสียหายบรรดาอากรชั่วคราวที่เรียกเก็บหรือหลักประกันที่ให้ไว้ตามมาตรการชั่วคราวให้คืนโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่มีการใช้มาตรการตามมาตรา ๓๑ คณะกรรมการอาจกำหนดให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดหลังจากวันประกาศใช้สวนแต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันก่อนวันที่ใช้มาตรการชั่วคราวก็ได้ ถ้าปรากฏข้อเท็จจริงต่อไปนี้

(๑) เคยมีการทุ่มตลาดสินค้ารายนั้นและมีความเสียหายหรือผู้นำเข้าได้รู้หรือควรได้รู้ว่าผู้ส่งออกจากต่างประเทศได้ทุ่มตลาดและอาจมีความเสียหาย และ

(๒) ความเสียหายได้เกิดขึ้นจากการเร่งนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดเป็นจำนวนมากภายในเวลาอันสั้นซึ่งจากช่วงเวลา ปริมาณการนำเข้าและพฤติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่าจะบั่นทอนผลการใช้บังคับอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นอย่างมาก หากไม่กำหนดให้มีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดก่อนวันที่ใช้มาตรการชั่วคราว

ก่อนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามวรรคหนึ่ง ต้องให้ผู้นำเข้าได้มีโอกาสเสนอความเห็นด้วย

หมวด ๗

ระยะเวลาการไต่สวน

มาตรา ๕๔ การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดจนถึงการดำเนินการให้มีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดให้มีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรือมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าไม่มีการทุ่มตลาดและไม่มีความเสียหาย ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้สวนเว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ให้ขยายได้อีกไม่เกินหกเดือน

หมวด ๘

ระยะเวลาตอบโต้การทุ่มตลาดและการทบทวน

มาตรา ๕๕ อากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามหมวด ๖ ให้นำมาใช้ได้ตลอดเวลาที่มีการทุ่มตลาดและมีความเสียหาย

มาตรา ๕๖ การทบทวนความจำเป็นในการใช้บังคับอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อไปให้กระทำได้เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรหรือเมื่อมีคำขอจากผู้มีส่วนได้เสียหลังจากได้ใช้บังคับอากรตอบโต้การทุ่มตลาดมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี โดยในคำขอดังกล่าวผู้มีส่วนได้เสียอาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนเพื่อยุติการเรียกเก็บหรือเปลี่ยนแปลงอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้ แต่ต้องเสนอพยานหลักฐานเพียงพอเกี่ยวกับปัญหาการทุ่มตลาดหรือความเสียหายที่สมควรให้มีการทบทวนการใช้บังคับอากรดังกล่าวในระหว่างนั้น

การพิจารณาการทบทวนจะต้องพิจารณาโดยรวดเร็ว และจะต้องเสร็จสิ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศให้มีการทบทวน

การพิจารณาทบทวนไม่กระทบถึงการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในระหว่างนั้น

มาตรา ๕๗ อากรตอบโต้การทุ่มตลาดให้เรียกเก็บได้เป็นระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันเริ่มใช้บังคับหรือนับแต่มีการทบทวนครั้งสุดท้ายซึ่งมีการพิจารณาทบทวนทั้งปัญหาการทุ่มตลาดและปัญหาความเสียหาย เว้นแต่เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรหรือเมื่อบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งทำการแทนอุตสาหกรรมภายในมีคำขอภายในระยะเวลาอันสมควรก่อนครบกำหนดดังกล่าว ว่าการยุติการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะทำให้มีการทุ่มตลาดต่อไป หรือทำให้การทุ่มตลาดฟื้นคืนมาอีก

มาตรา ๕๘ ผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือผู้ผลิตสินค้าในต่างประเทศรายใดซึ่งมิได้ส่งสินค้าทุ่มตลาดเข้ามาในช่วงระหว่างการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาด อาจขอให้ทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดสำหรับตนเป็นการเฉพาะรายได้ แต่ผู้ขอทบทวนต้องพิสูจน์ว่าตนไม่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือผู้ผลิตสินค้าในต่างประเทศซึ่งอยู่ในบังคับถูกเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดดังกล่าว ในการนี้ ให้นำมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างการทบทวนตามวรรคหนึ่งจะเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจากผู้ส่งออกต่างประเทศหรือผู้ผลิตสินค้าในต่างประเทศดังกล่าวไม่ได้ แต่ถ้าต่อมาคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยว่ามีการทุ่มตลาดหรือผู้ขอทบทวนมีความเกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกต่างประเทศหรือผู้ผลิตสินค้าในต่างประเทศซึ่งอยู่ในบังคับถูกเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดดังกล่าว คณะกรรมการจะกำหนดอากรตอบโต้การทุ่มตลาดสำหรับระยะเวลาที่งดเก็บนั้นก็ได้ และให้นำมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๘ ผู้นำเข้าอาจขอคืนอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในขณะหนึ่งขณะใดได้ ถ้าผู้นั้นพิสูจน์ได้ว่าไม่มีส่วนเหลือมการทุ่มตลาด หรือส่วนเหลือมการทุ่มตลาดลดลงต่ำกว่าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่ใช้บังคับ

การขอคืนอากรตามวรรคหนึ่งต้องยื่นคำขอต่อคณะกรรมการภายในหกเดือนนับแต่วันชำระอากรดังกล่าว

มาตรา ๖๐ ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ ของหมวด ๕ และหมวด ๖ มาใช้บังคับกับการทบทวนและการขอคืนอากรตามหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๕

การอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อศาล

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยขั้นที่สุดของคณะกรรมการตามมาตรา ๔๕ หรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการในการขอให้ทบทวนตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ ให้อุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการเรียกเก็บหรือคืนอากรตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศจะสั่งเป็นอย่างอื่น

หมวด ๑๐

การอุดหนุน

มาตรา ๖๒ ในหมวดนี้

“รัฐบาล” หมายความว่า รวมถึง หน่วยงานต่างๆ ของรัฐด้วย

“วิสาหกิจ” หมายความว่า วิสาหกิจหรืออุตสาหกรรม หรือกลุ่มวิสาหกิจ หรือกลุ่มอุตสาหกรรม

มาตรา ๖๓ การอุดหนุนตามพระราชบัญญัตินี้ได้แก่ การได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดเนื่องจากรัฐบาลประเทศแหล่งกำเนิดหรือประเทศผู้ส่งออกกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ซึ่งหมายความว่ารวมถึง

(ก) การกระทำใดๆ ที่ในที่สุดจะทำให้ได้รับเงินทุนหรือทำให้หนี้สินลดลงหรือหมดไป

(ข) การลดหย่อนหรือไม่เรียกเก็บรายได้ของรัฐที่ปกติวิสาหกิจพึงชำระ

(ค) ซื้อสินค้า ให้ทรัพย์สิน หรือให้บริการอื่นใดนอกจากสาธารณูปโภคทั่วไป หรือ

(ง) ให้เงินแก่กลไกจัดหาเงินทุน หรือมอบหมายหรือสั่งให้เอกชนดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตาม (ก) (ข) หรือ (ค)

(๒) ให้การสนับสนุนด้านรายได้หรือด้านราคาไม่ว่าในรูปแบบใดทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อเพิ่มการส่งออกสินค้าใดหรือลดการนำเข้าสินค้าใด

การให้สินค้าส่งออกได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรประเภทที่เรียกเก็บจากสินค้าชนิดเดียวกันที่ใช้เพื่อการบริโภคภายในประเทศหรือการคืนภาษีอากรดังกล่าวในจำนวนไม่เกินภาระภาษีอากรที่เกิดขึ้น ไม่ถือว่าเป็นการช่วยเหลือทางการเงินตามวรรคหนึ่ง (๑)

มาตรา ๖๔ การอุดหนุนดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการอุดหนุนโดยเจาะจง

(๑) การให้การอุดหนุนแก่วิสาหกิจเพียงบางแห่งไม่ว่าโดยนิดินัยหรือโดยพฤตินัย

การอุดหนุนที่มีลักษณะหรือเงื่อนไขที่ใช้ทั่วไปกับวิสาหกิจทุกแห่งในช่วงการค้าเดียวกันโดยไม่ลำเอียงและสอดคล้องกับเหตุผลพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และมีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นั้นอย่างเคร่งครัด ไม่ให้ถือว่าเป็นการอุดหนุนโดยเจาะจง

ในการพิจารณาว่าการอุดหนุนแก่วิสาหกิจบางแห่งหรือไม่นั้น จะต้องนำปัจจัยนอกจากหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขตามวรรคสองมาพิจารณาประกอบด้วย ปัจจัยดังกล่าวให้รวมถึง (ก)

การที่วิสาหกิจบางแห่งได้รับหรือได้ใช้ประโยชน์จากการอุดหนุนนั้นมากกว่าวิสาหกิจแห่งอื่นและ
(ข) การมีดุลพินิจที่จะเลือกให้การอุดหนุน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความหลากหลายทางเศรษฐกิจที่
เกี่ยวข้องและระยะเวลาที่มีโครงการอุดหนุนดังกล่าว

(๒) การให้การอุดหนุนแก่วิสาหกิจบางแห่งที่ตั้งอยู่ในบางพื้นที่ทางภูมิศาสตร์แต่
การกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีอากรที่มีหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขใช้บังคับเป็นการทั่วไป
ไม่ถึงเป็นการอุดหนุนโดยเจาะจงตามมาตรา

การพิจารณาว่ามีการอุดหนุนโดยเจาะจงตามวรรคหนึ่งหรือไม่นั้นต้องมีพยานหลักฐาน
โดยตรงสนับสนุน

มาตรา ๖๕ การอุดหนุนดังต่อไปนี้ ที่มีลักษณะเจาะจงตามมาตรา ๖๔ เป็นการอุดหนุน
ที่ตอบโต้ได้

(๑) การให้การอุดหนุนแก่การส่งออกไม่ว่าโดยทางนิติบัญญัติหรือโดยทางพฤตินัยตาม
ลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) การให้การอุดหนุนเพื่อให้มีการใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศมากกว่าสินค้านำเข้า

(๓) การให้การอุดหนุนที่มีผลเสียต่อประโยชน์ของประเทศ ซึ่งหมายความถึง

(ก) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน

(ข) ทำให้ผลประโยชน์ทั้งในทางตรงและทางอ้อมของประเทศต้องสูญเสียหรือ
เสื่อมเสียโดยเฉพาะผลประโยชน์ของข้อตกลงหย่อนที่ผูกพันไว้ตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก

(ค) ผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์ของประเทศตามลักษณะที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

การใช้บทบัญญัติตามมาตรา ๖๕ กับสินค้าเกษตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๖ การอุดหนุนโดยเจาะจงตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศ
กำหนดอันเกี่ยวกับกรณีดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในข่ายถูกเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุน

(๑) การให้ความช่วยเหลือด้านการวิจัย

(๒) การให้ความช่วยเหลือแก่ภูมิภาคที่เสียเปรียบ หรือ

(๓) การให้ความช่วยเหลือเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือ
ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๖๗ ในกรณีมีการอุดหนุนตามมาตรา ๖๕

(๑) ให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้ประเทศที่ให้การอุดหนุนทราบเพื่อปรึกษาหารือ
กันและเสนอเรื่องให้มีการระงับข้อพิพาท ตามขั้นตอนและวิธีการพิจารณาตามข้อตกลงขององค์การ

การค้าโลกว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้ และให้คณะกรรมการกำหนดมาตรการตอบโต้ อย่างหนึ่งอย่างใดที่เหมาะสมแก่กรณี

(๒) ให้คณะกรรมการดำเนินการเพื่อพิจารณาตอบโต้การอุดหนุน โดยกำหนดอากรตอบโต้การอุดหนุน

ในกรณีที่ได้ดำเนินการตาม (๑) และ (๒) พร้อมกัน หากในขั้นที่สุดปรากฏว่าสามารถใช้มาตรการตอบโต้ได้ทั้งตาม (๑) และ (๒) ก็ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรการตอบโต้ได้มาตรการใดมาตรการหนึ่งเพียงมาตรการเดียว

มาตรา ๖๘ อากรตอบโต้การอุดหนุนให้คำนวณจากประโยชน์ที่ได้รับในระหว่างระยะเวลาที่ปรากฏในการพิจารณาว่ามีการอุดหนุน โดยกำหนดเป็นอัตราต่อหน่วยของสินค้าของผู้ที่ได้รับการอุดหนุนแต่ละราย

ถ้าผู้รับการอุดหนุนมีภาระหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนใดให้แก่รัฐบาลที่ให้การอุดหนุน ผู้รับการอุดหนุนจะขอให้หักค่าใช้จ่ายดังกล่าวออกก็ได้ แต่ภาระการพิสูจน์ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นของผู้รับการอุดหนุน

อากรตอบโต้การอุดหนุนนั้นให้กำหนดเพียงเพื่อขจัดความเสียหาย และจะเกินกว่าประโยชน์ที่ผู้รับการอุดหนุนได้รับมิได้

มาตรา ๖๙ การคำนวณหาประโยชน์ที่ได้รับให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) การร่วมลงทุนของรัฐบาลไม่ถือเป็นการให้ประโยชน์ เว้นแต่การลงทุนนั้นไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติตามปกติของภาคเอกชนในประเทศแหล่งกำเนิดหรือประเทศผู้ส่งออก

(๒) การให้เงินกู้ไม่ถือเป็นการให้ประโยชน์ เว้นแต่มีส่วนต่างระหว่างจำนวนทรัพย์สินที่ผู้กู้ต้องใช้ในการกู้ยืมจากรัฐบาลกับการกู้ยืมทางพาณิชย์ที่เปรียบเทียบกันได้ในตลาดในกรณีนี้ประโยชน์ที่ได้รับคือส่วนต่างของจำนวนดังกล่าว

(๓) การค้ำประกันเงินกู้ไม่ถือเป็นการให้ประโยชน์ เว้นแต่มีส่วนต่างระหว่างจำนวนทรัพย์สินที่ผู้ได้รับการค้ำประกันต้องให้ระหว่างการค้ำประกันโดยรัฐบาลกับการค้ำประกันโดยเอกชนในทางพาณิชย์และให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) กรณีที่รัฐบาลให้ทรัพย์สินหรือบริการหรือการซื้อสินค้าไม่ถือเป็นการให้ประโยชน์ เว้นแต่เป็นการให้โดยมีค่าตอบแทนที่น้อยกว่าอัตราที่สมควรหรือการซื้อสินค้าที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่าอัตราที่สมควร ซึ่งอัตราที่สมควรให้พิจารณาจากสภาพทางการตลาดที่เป็นอยู่ในประเทศที่ให้ทรัพย์สินหรือบริการหรือที่ซื้อสินค้านั้น

การคำนวณประโยชน์ที่ได้รับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงดังกล่าวจะกำหนดให้กรณีหนึ่งกรณีใดเป็นไปตามที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนดก็ได้

มาตรา ๙๐ การพิจารณากำหนดอากรตอบโต้การอุดหนุน ให้ نابทบัญญัติหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ หมวด ๕ หมวด ๖ หมวด ๗ หมวด ๘ และหมวด ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) บทบัญญัติแห่งมาตรา ๔๒ (๒) และ (๓) มิให้ใช้บังคับในการใช้มาตรการชั่วคราว

(๒) ความตกลงเพื่อระงับการอุดหนุนระหว่างผู้ส่งออกกับกรมการค้าต่างประเทศ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศผู้ส่งออกด้วย

มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับคำขอจากผู้ทำการแทนอุตสาหกรรมภายในหรือข้อเสนอของกรมการค้าต่างประเทศให้พิจารณาตอบโต้การอุดหนุนแล้วให้คณะกรรมการแจ้งให้ประเทศซึ่งสินค้าดังกล่าวถูกพิจารณาว่าได้มีการอุดหนุนทราบและขอให้ประเทศนั้นมาปรึกษาหารือโดยไม่ชักช้า เพื่อทำความตกลงให้ยุติการพิจารณาตอบโต้การอุดหนุนหรือเพื่อทำความตกลงระงับการอุดหนุน

การปรึกษาหารือจะดำเนินการในขั้นตอนใดระหว่างการพิจารณาตอบโต้การอุดหนุนก็ได้และคณะกรรมการต้องให้โอกาสตามควรในการปรึกษาหารือนั้นแต่การปรึกษาหารือไม่เป็นเหตุระงับการดำเนินการต่างๆ ในขั้นตอนการพิจารณาตอบโต้การอุดหนุน

ในการปรึกษาหารือคณะกรรมการต้องให้โอกาสประเทศซึ่งสินค้าที่ถูกพิจารณาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาได้ เว้นแต่ในส่วนที่คณะกรรมการเห็นว่ามีความลับ

หมวด ๑๑

คณะกรรมการ

มาตรา ๙๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน อธิบดีกรม

การค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายหนึ่งคนและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเป็นเลขานุการและแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ การบัญชี นิติศาสตร์ การเกษตร และการอุตสาหกรรม สาขาละหนึ่งคน

มาตรา ๗๓ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้ความเห็นชอบในการทำความตกลงเพื่อระงับการทุ่มตลาดหรือการอุดหนุน
- (๓) ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๗๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบสองปีให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่า การออกจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยวิธีจับสลากเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

มาตรา ๗๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๗๖ ในกรณีตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนครบกำหนดวาระให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนโดยเร็ว เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมีการแต่งตั้งใหม่จะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งก็ได้

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งแทนตามวรรคหนึ่งอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ตนแทน

มาตรา ๗๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมด้วยแต่กรรมการคนใดจะขอให้ความเห็นแย้งของตนไว้ในคำวินิจฉัยก็ได้

มาตรา ๗๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดได้

หมวด ๑๒

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๙ บรรดาการพิจารณาตอบโต้การท่มตลาดและการอุดหนุนที่ค้างพิจารณาอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษซึ่งสินค้านำเข้าเพื่อตอบโต้การท่มตลาดและการอุดหนุน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ จนกว่าจะเสร็จสิ้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาด พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวบางประการไม่เหมาะสมกับการขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศ ไม่มีหลักการเรื่องการตอบโต้การอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้ามายังประเทศไทย และไม่สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน สมควรบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่ให้มีมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศไทยเพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศและให้สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒